

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. december 2013
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Marie Louise Als
Sagsnr.: 2013-0037-0057
Dok.: 980690

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje. (L 54), (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. november 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje. (L 54), (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet). fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for beslutningen om, at der højst kan pålægges tre afgifter for samme overtrædelse, samt hvorfor man anser maksimalt tre afgifter for passende, og hverken færre eller flere.”

Svar:

1. Det fremgår af pkt. 3.1.2 i Rapport om bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet (der er oversendt til Folketingets Retsudvalg den 27. juni 2013, jf. bilag 342), at arbejdsgruppens flertal, bortset fra Forbrugerrådet, finder, at antallet af afgifter for samme parkering (og dermed den samlede afgifts størrelse) af præventive grunde bør være af en vis størrelse.

Arbejdsgruppens flertal anfører, at dette forekommer rimeligt i forhold til de forbrugere af den almindelige adgang til parkering, som overholder parkeringsreglerne, og som eventuelt ser en ulovlig parkeret bil hensat samme sted i længere tid og i øvrigt er afskåret fra selv at bruge den parkeringsplads, der optages uretmæssigt. I den forbindelse bemærker arbejdsgruppens flertal tillige, at niveauet for den samlede afgifts størrelse ikke alene bør vurderes i forhold til størrelsen af sanktionen for færdselsforseelser, men også i forhold til, at der i de tilfælde, hvor overtrædelsen sker bevidst, vil være tale om, at den, der parkerer (parkanten), i et forsøg på at skaffe sig uberettiget vinding uretmæssigt tilegner sig en ydelse (adgang til parkering).

Arbejdsgruppen er på den anden side opmærksom på, at der kan forekomme situationer, hvor en parkering gennem længere tid ikke er foretaget med henblik på omgåelse af en betalingspligt, men f.eks. er foretaget uforvarende på et sted med betalingspligt eller i strid med reglerne på et sted uden betalingspligt. Flere afgifter for samme parkering kan således umiddelbart forekomme byrdefuld for den parkant, som tror, at parkeringen er lovlig, og som f.eks. kan være bortrejst i længere tid. I langt de fleste situationer vil der imidlertid efter arbejdsgruppens opfattelse være tale om, at parkanten får kendskab til parkeringsafgiften inden for kortere tid, enten fordi bilen skal bruges, eller fordi der det pågældende sted gælder regler om tidsbegrænsning eller betaling. Det forekommer desuden at være van-

skeligt at afgrænse de afgiftsudløsende parkeringer, som reelt er foretaget i et forsøg på omgåelse af en betalingspligt.

Arbejdsgruppen finder imidlertid, at reglerne bør udformes således, at der er en øvre grænse for, hvor mange parkeringsafgifter der kan pålægges for samme parkering, som sikrer, at de samlede afgifter i en sådan situation i almindelighed ikke for den enkelte opfattes uforholdsmæssige men som en efter omstændighederne rimelig pris for at have overset, misforstået eller i øvrigt ikke have overholdt de gældende regler om parkering.

Arbejdsgruppen, bortset fra Forbrugerrådet, anerkender ud fra en samlet vurdering, at der – herunder navnlig af hensyn til de forbrugere, der ønsker at udnytte muligheden for at parkere deres køretøjer efter reglerne – er et behov for at kunne pålægge flere afgifter for samme parkeringsforseelse, hvilket ikke er muligt i dag. Der må i den forbindelse sikres parkanterne en vis tid til at flytte en bil, der holder i strid med en parkeringsregel, og som der allerede er givet en afgift for, men således at afgiftens størrelse stiger i takt med den tid, køretøjet står ulovligt parkeret. Samtidig bør der af hensyn til dem, som – uden at være i ond tro har hensat deres bil ulovligt i længere tid – være en øvre grænse for, hvor mange afgifter, der bør kunne pålægges, uden at spørgsmålet skal overgå til en politimæssig vurdering af, om køretøjet skal fjernes.

På denne baggrund anbefaler arbejdsgruppens flertal, at der indføres en ny bestemmelse i færdselsloven, som sikrer, at der kan pålægges mere end én afgift for samme overtrædelse af parkeringsreglerne, at der højst kan pålægges én parkeringsafgift pr. påbegyndt døgn (kalenderdøgn), at en ny afgift tidligst kan pålægges 24 timer efter den forrige afgift, at der skal gælde et maksimum for, hvor mange afgifter for samme overtrædelse af parkeringsreglerne der kan pålægges, og at dette maksimum bør være på tre eller fire afgifter. Arbejdsgruppen anfører, at med en sådan regel vil udgiften ved en langtidsparkering i strid med reglerne, f.eks. ved en banegård eller en lufthavn, overstige prisen ved at tage en taxa til f.eks. banegården eller lufthaven og retur i en ikke ubetydelig afstand fra det pågældende sted.

2. Som anført i pkt. 9.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, kan Justitsministeriet tilslutte sig arbejdsgruppens flertals overvejelser. Efter en samlet vurdering finder Justitsministeriet, at der bør kunne pålægges tre afgifter for samme forseelse.

Justitsministeriet har herved på den ene side lagt vægt på hensynet til, at de samlede afgifters størrelse for den, der som følge af almindelig uopmærk-

somhed kommer til at parkere sin bil ulovligt i længere tid, ikke skal være uforholdsmæssig høj.

På den anden side har Justitsministeriet lagt vægt på, at de samlede afgifter, der skal kunne pålægges, skal have en vis størrelse for at have en præventiv virkning over for den, der skødesløst parkerer i strid med reglerne eller bevidst parkerer ulovligt i længere tid f.eks. i nærheden af lufthavne, banegårde mv.